

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CRESTINE

Director:

Dr. DIONISIU BENEĂ
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Arad, Bulev. Regele Ferdinand No. 5.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
„Vom lovi deopotrivă în jidanul parazitar și în Românul necinstit și înstrăinat.”

Bpare sub conducerea unui Comitet

ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori — Lei 160
Pentru intelectuali — — — Lei 200
Pentru Ins'tit și fabrici — — — Lei 500

Salvați agricultura domnilor!

— Țărâniștea a ajuns la sapă de lemn. — În jurul conferinței dela Varșovia. — Să se aducă o lege contra cametei. —

Agricultura se găsește azi la un greu impas. Nu mai reentează. Și aceasta nu numai la noi ci aproape în toate țările din Europa. Faptul, după părerea „specialiștilor” s'ar datora în primul rând, concurenței ce o fac cerealele americane celor europene. Ce-i drept, este și aceasta o cauză a crizei agricole, dar ea nu este exclusivă. Căci, în afară de concurența americană, agricultura mai are de luptat cu un dușman și mai puternic: finanța jidovească.

Jidanii au interesul să provoace criza în agricultură din două motive mai importante: 1. fiindcă astfel își pot plasa capitalul cu procente cât mai mari și 2. fiindcă ea este un bunorilej de a împământeni și printre oamenii dela țară ideile anarhiei bolșeviste.

Gândiți-vă numai la datorile ce apasă spinarea bietului țaran precum și la nemulțumirile ce le manifestă față de stăpânire și atunci veți înțelege temeinicia spuselor noastre.

Țăranul, când nu și-a mai putut valorifica recolta, s'a văzut nevoit a se împrumuta. Pentru aceasta a alergat la banca jidovească, fiindcă noi avem bănci prea puține, iar o instituție de Stat care să le fi pus agricultorilor la dispoziție împrumuturi pe termen lung și cu procente mici încă nu avem. Se chinuesc politicianii noștri, ce-i drept de vre o câțiva ani de zile, să ne fabrice un „credit agricol”, dar zadarnic. Nu discutăm acum cauzele insuccesului, dar ținem să spunem că și lor le convine această situație, pentru că au prilejul de a încasa cât-mai multe șperțuri și au șanse de a câștiga cât mai mari comisioane. Că criza agriculturii nu-i preocupă pe acești domni e dovada că ei n'au luat nici o măsură practică pentru leucirea răului, ci se mulțumesc a-și pierde vremea în discuții de multă teorie. Ba ce e mai mult!

Singura instituție de credit ce am avut-o cu preocupări în acest domeniu: Banca Centrală Cooperativă, s'a datat la cea mai stearpă activitate. Știți, mă rog, în ce și-a investit capitalul această instituție? În pudră, ghetete de tenis, parfumuri și... roșu de buze. Adecă tocmai cele trebuia țaranilor. Sărmanul domn Mihalache, ce-și va fi zis în gând? La ce naiba să-i dai țăranului capital să-și cumpere vite și nutreț, ori vre-o sdranță de haină? Dă-i, domnule, pudră, parfumuri și roșu de buze că atunci scapă din belea.

Și când te gândești că dela acest om a așteptat țărâniștea mai multă atenție, zău, nu știi ce să mai crezi. De când e la Ministerul Agriculturii nu s'a impus prin absolut nici o faptă care ar fi împins lucrările spre bine.

Că guvernul actual nu are nici o preocupare în direcția rezolvării crizei agricole, nu o putem spune. Dar el dă mai multă importanță laturei internaționale a acesteia. Astfel se explică faptul participării României la recenta conferință dela Varșovia, la care au luat parte dealfel toate statele agricole din Europa. S'a hotărât să se facă un front comun contra produselor agricole americane. E un început îmbucurător, nu-i vorba, dar să nu se uite că criza agricolă are și o latură locală. Aici intervine marele rol ce trebuie să li albe guvernul în această chestie.

El este dator să ia, în acest scop, toate măsurile necesare. Printre acestea se numără în primul rând, înființarea creditului agricol și înlăturarea debandadei dela Banca Centrală Cooperativă dar, mai pe sus de toate: o lege contra cametei, căci cuțitul împunge prea adânc în carnea bietului român și când va ajunge la os va fi rău.

Cel ce au urechi de auzit să audă, cel puțin în ceasul al 11-lea.

Controlul averilor.

Nu de puține ori ochii noștri au fost isbiți de exuberanța și de luxul scripitor, cu care în să te orbească, anumiți „stâlpi de cafea” sau „copoi de trotuar”, tipi fără ocupație avuabilă, cari înainte de războiu nu aveau după ce bea apă, iar astăzi dispun de averi de milioane, cumpără imobilele cele mai confortabile, se plimbă în echipagiile cele mai elegante și automobilele cele mai luxoase și te sfidează cu desfrăul și risipa lor scandaloasă.

Aceștia sunt „bogătași” de astăzi — „mari comercianți” și mari „proprietari” răsăriți ca din pământ, după războiu, fără ca la bază să fi avut vre-un capital bănesc sau vre-un titlu academic care să le fi permis acumularea averilor ce dețin.

Noroc de anumite falimente și fraude, ce ies din când în când la iveală și cari explică origina misterioasă a multora din averile acestor îmbogățiți.

Samsarlăcuri de tot felul, speculațiuni murdare, contrabande de arginți, ruble și coroane, abuzuri în manipularea fondurilor sau depozitelor de măruri și în slujbele ce le-au fost încredințate de Stat sau de particulari, furt de aur din averea supușilor străini puși sub sechestru, — iată origina scandalozelor averi ale îmbogățiților de astăzi!..

Se vorbea într'un rând de votarea unei legi pentru „controlul averilor” tuturor locuitorilor acestel țări și în special pentru controlul averilor îmbogățiților de războiu, cu sancțiuni penale pentru cei îmbogățiți prin fraude.

Această lege ar fi fost foarte bine venită și nici un om cinstit nu ar fi putut protesta contra ei.

Dar un asemenea control nu le convine celor îmbogățiți prin mijloace necinstite, căci ar fi să înfunde prea mulți pușcăriile, așa că aceștia au făcut front comun și au împiedecat votarea oricărei legi cu caracter de control al averilor.

Numeroasele cazuri de îmbogă-

Pentru jidanii și jidoviții din România.

„Pe cine nu lași să moară nu te lași să trăiești”.

Răsfoind un ziar jidovesc, scris în „dulcea limbă românească”, rămân surprins din ce în ce mai mult. Ultimele evenimente din țară în legătură cu așa zisele manifestări anti-semite sunt văzute și tratate, numai prin prisma intereselor evreești. Dar să ne depărțăm puțin, pentru a face o critică obiectivă, ajungând la rezultatul dorit. Poporul român, prin bunătatea lui și indulgența confesională, nu este întrecut de nici un alt popor din lume. Am primit evreiași și i-am împământentit. Azi cei goi de altă dată și flămânzi, au palate și ni s'au suit cu ajutorul corupției și jidoviților, chiar pe umeri. Ce vreți să-i lăsam să ne și îngroape? Banul, corupția, calomniile minciuna, presa și toate relele, le întrebunțează pentru a ne ponegri. Sunt vinovați preoții că arată poporului calea adevărată? Fiți serioși dlor și nu vă jucați cu focul. De ce s'adună poporul la biserică? Ca să se roage lui Dumnezeu, să dea minte conducătorilor, să audă o vorbă și un sfat bun, căci în primărie ești amenințat cu moartea și la școală și se sparg geamurile (Cazurile din Borșa). Vine focul poate pus din interes sau neglijență, tot creștinul este de vină. Sbiară jidanii și pișcă copiii de fund, ca să te audă Dumnezeu mai mare. (Cazul din Borșa cu Dl. Director al Ardealului). Prin presă injurați-ne și ne besteliți, ca să vă audă în America. Fricosul de frică fluieră, iar vinovatul sbiară, dar tot în paguba lui, va fi în urmă. Evreii lui repede cu ajutorul, că vor pieri câțiva jidanași. Cine se gândește la schilozii, orbii, orfanii și văduvele rămase după urma războiului de întregire. Voi jidani, cari ați făcut averi în spatele frontului? Cine să ajute mii de șomeri români din Maramureș, cari de 1 an, mânăncă pe zi numai odată, 2 cartoff fierți. Trăim în mizerie, dar din vina cui? Din a noastră, că deschidem larg porțile să-i săturăm pe cei ce vin. „Hrănești cănele, și-ți roade vinele”.

Olteanu I.

țiri prin fraudă, care ies la iveală mai în fie care zi, duc la convingere că toți oamenii cinstiți trebuie să se coalizeze și să impună votarea unei legi pentru controlul averilor. I. C. Sava

„POPORUL ALES”

(Urmare)

Să admitem totuși că au dobândit puțină libertate, dar fraternitate și egalitate niciodată. Câștigul cel mai mare l-a avut tot luda, pentru poziția și finanța sa.

Revoluția din 1907 din România a fost pusă la cale tot de Evrei, contra boerilor. Ei știu tulbură apa pentru a pescui. Țăranii au fost împușcați și Evreii au câștigat drepturi; aceasta a fost rezultatul, în ultima analiză.

Puterea lor de a distruge Statele este formidabilă când inconștiența oamenilor politici se pune în serviciul lor când la disperare masele populare.

Priviți numai la imensa împărăție

rusească pe care n'ar fi putut-o nimici Europa întreagă, au nimicit-o jidanii. Acesta este idealul lor, și așa vor ajunge rând pe rând Statele creștine, dacă nu deschid ochii mari la pericolul jidovilor și jidoviților.

Evreii par a fi găsit în România țara fagăduinței lor.

Ca în nici o țară din lume, în România se găsește cei mai mulți Evrei, în raport cu populația băstinașă. Dacă se urmează sistemul actual de toleranță și nepăsare, nu va trece mult și vom avea atâția Evrei câți Români. Sunt deabia câțiva ani de când o statistică arată că la șapte Români avem un Evreu. Deatunci a trecut timp și

valul cotropitor s'a mărit mult. Ca orice paraziti, ei trăesc și se înmulțesc acolo unde hrana este mai abundentă și nepăsarea mai mare. În România le-au aflat pe amândouă.

Țara românească nu poate avea nici o recunoștință față de poporul jidovesc deoarece el numai otrăvesc viața noastră socială, economică și politică. Singur progresul comercial, poate fi datorat lor, dar ce folos? Ei sunt contra a tot ceace nu este jidovesc în țara noastră.

Intru cât privește idealul nostru național și războiul pentru întregire (1916—1919) poporul ales formează o pată rușinoasă în istoria războiului nostru. Cel câțiva Evrei morți pe câmpul de luptă (spun ei), nu sunt de ajuns pentru

a spăla rușinea ce ne-au făcut-o lili lui Iuda în timpul războiului și ocupației germane, ca trădători. Au făcut spionaj și trădare în folosul armatelor centrale căutând să nimicească țara ce l-a adunat de pe drumurile lumii, încălzându-i la sânul ei cald și ospitalier.

În timpul ocupației germane jidanii ca și jidanii erau amantele ostașilor germani purtându-se după ei din sat în sat, din oraș în oraș și din casă în casă pentru a jefui și a face orgii. Ca să nu vorbesc decât ceace am văzut cu ochii în acele vremuri, la amintirea cărora, involuntar îmi roșesc ochii încercând aceeaș durere, cutremurându-mă din toată firea, cred că nici ei nu tăgăduesc faptul ce l-a

